

РЕШЕНИЕ

№ 5370

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5662** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Р., чрез адв Г. срещу решение №ПИ - 186/07.05.2020 г. на директора на Териториална дирекция на НАП С., с което жалбата срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-022-0021383/08.04.2020г, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., е оставена без разглеждане като недопустима.

С жалбата са оспорени мотивите на решаващия орган за липса на правен интерес на жалбоподателя от оспорване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, като се посочва, че е налице незаконосъобразно постановление, издадено без правно основание, тъй като към момента на постановяването му РА е отменен. Иска се от съда да отмени оспореното решение. Претендират се разноски.

Ответникът - директор на ТД на НАП - С., счита жалбата за неоснователна.

Съдът, като разгледа писмените доказателства, приложени по делото и взе предвид становището на страни, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело за непогасени в срок за доброволно изпълнение публични задължения. С постановление с изх. №

С200022-022-0021383/08.04.2020г публичният изпълнител е наложил обезпечителни мерки на основание чл. 200 ал. 1 от ДОПК, както следва:

- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в Р. банк за сумата от 258 106,24 лв.

Постановлението на публичния изпълнител при ТД на НАП С. било обжалвано от дружеството чрез адв. Г. пред директора на ТД на НАП С., но с решение № ПИ-186/07.05.2020г. жалбата била оставена без уважение. Административният орган е приел, че липсва правен интерес от обжалването, тъй като наложените с Постановление за налагане на обезпечителни мерки са отменени с Постановление за отмяна на наложените обезпечителни мерки от 29.04.2020г. Поради отмяна на РА с решение на директора на Дирекция „ОДОП“ ,публичния изпълнител е издал постановление с изх. № С2000022-024-0013999/29.04.2020г. г. за отмяна на наложени обезпечителни мерки, а изпълнителното дело е прекратено с Разпореждане за прекратяване на производството по принудително изпълнение.

Жалбата, предмет на настоящото производство, е постъпила в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правилен е изводът на решаващия орган, че липсва правен интерес от обжалването на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, тъй като наложеното обезпечение- запор впоследствие е отменено с постановление на публичния изпълнител при ТД на НАП С., издадено въз основа на Решение № 497/30.03.2020г. за отмяна на РА. При това положение правилно е прието в оспореното решение, че е отпаднал и правния интерес у жалбоподателя да обжалва постановлението, с което обезпечителните мерки са наложени, тъй като самото обезпечение е отменено и правния резултат от едно такова обжалване вече е постигнат. Наличието на правен интерес е положителна процесуална предпоставка от категорията на абсолютните за разглеждане на жалбата по същество, за наличието на която съдът следи служебно. Констатирането, че липсва правен интерес от своя страна обуславя и преценката за недопустимост на подадената жалба, респективно и оставянето ѝ без разглеждане от компетентния да я разгледа орган. След като е констатирал, че подателя няма правен интерес от обжалването на действията на органа по публичното изпълнение, правилно и в съответствие с приложимия процесуален закон, решаващия орган е упражнил правомощията си по чл. 267, ал. 2 т. 6 от ДОПК, да остави жалбата без разглеждане като недопустима.

Предмет на съдебен контрол е Решение №ПИ-186/07.05.2020г., а не самото постановление за налагане на обезпечителни мерки, поради което наведените доводи, свързани със незаконосъобразност на издаденото постановление и момента на съставянето му са ирелевантни за настоящето производство.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв. съгласно §1 и чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд - София -град, Трето отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] , ЕИК[ЕИК] чрез адв Г. срещу решение №ПИ - 186/07.05.2020 г. на директора на Териториална дирекция на НАП С., с което жалбата срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-022-0021383/08.04.2020г, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., е оставена без разглеждане като недопустима.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 300 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: